

द्वयोक्त्युलोकस्तम्भनादिसामर्थ्यान्परब्रह्मलक्षणो वरुणस्तं वयं स्तुम इति शेषः
॥ ३१ ॥

सूर्यस्य चक्षुरारोहग्निरुक्षाः कनीनकम् ।

यत्रैतशेभिरीयसे भ्राजमानो विपश्चिता ॥ ३२ ॥

का° [७. १. १.] कृत्वाजिनं पुरस्तादासजति सूर्यस्य चक्षुरितीति । कृत्वाजिनदेव-
त्यानुष्टुप् । हे कृत्वाजिन त्वं सूर्यस्य चक्षुर्नेत्रं त्वमारोह (34.) । तथा अग्नेर्वज्रेर-
क्षाः नेत्रस्य कनीनकं (35.) तारकां चारोह तयोच्चैस्तराम्भव यथैताभ्यां दृश्यस
इत्यर्थः । यत्र यस्मिन्नेतयोर्दर्शने विपश्चिता विदुषा सर्वज्ञेन सूर्येणाग्निना च भ्रा-
जमानः दीप्यमानः सन्नेतशेभिरेतशैरथैस्त्वमीयसे गहसि । एतश इत्यश्चनामसु
[निघ° १. १४.] पठितम् । यत्र त्वमथैर्गहसि । ई गतौ दिवादिरात्मनेपदी । एत-
शैरिति करणतृतीया । यद्वा कर्मणि रूपमेतशैरिति कर्तरि तृतीया । यत्राथैस्त्व
नीयसे इत्यर्थः । कृत्वाजिनस्य पुंस्त्वमार्षम् । सूर्याग्निदृष्टिविषयत्वे सति मार्गो रक्षो-
बाधरहितो भवति । तदुक्तं तित्तिरिणा । एष वास्य खलु रक्षोरुणाः पन्था यो
ऽग्नेश्च सूर्यस्य चेति ॥ ३२ ॥

उन्नावितं धूर्षाक्षौ युज्येथामनश्च अवीरक्षौ ब्रह्मचोदनौ ।

स्वस्ति यजमानस्य गृहान्गृह्यतम् ॥ ३३ ॥

का° [७. १. ११.] अनडाक्षौ युनक्त्युन्नावितमिति । आनडाक्षौ ऊर्ध्ववृक्षौ ।
यस्यास्त्रयः पादा द्वादशाक्षराः सोर्ध्ववृक्षौ । त्रिजागतोर्ध्ववृक्षौत्युक्तेः । अत्राद्यो
दशार्णाः द्वितीयस्त्रयोदशार्णास्तेनैकोना । हे उन्नावी अनडाक्षौ युवामेतमागतमेत्य
च स्वयमेव युज्येथां रथे युक्तौ भवतम् । किम्भूतौ युवाम् धूर्षाक्षौ धुरं सहेते तौ
धूर्षाक्षौ शकटधुरं वोढुं समर्थौ । तथा अनश्च नेत्रयोरश्चुरक्षितौ सोत्साक्षवित्यर्थः ।
अवीरक्षौ न वीरान्कृतस्तौ । शृङ्गादिभिर्वीराणां शिशूनां हननमकुर्वाणौ । ब्र-
ह्मचोदनौ ब्रह्मणो विप्रान्चोदयतस्तौ ब्राह्मणानां यज्ञं प्रति प्रेरकौ । एवं स-
म्बोध्य प्रयोजनमाह । तथाविधौ युवां स्वस्ति क्षेमेण यजमानस्य गृहान्प्रति ग-
ह्यतम् ॥ ३३ ॥